

1970-11-24

SENDER

Knud Ferlov

RECIPIENT

Sonja Ferlov Mancoba

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

Rom

Recipient's location:

Paris

Mentioned people:

Maximilien de Robespierre

Blaise Pascal

Medardo Rosso

Archive:

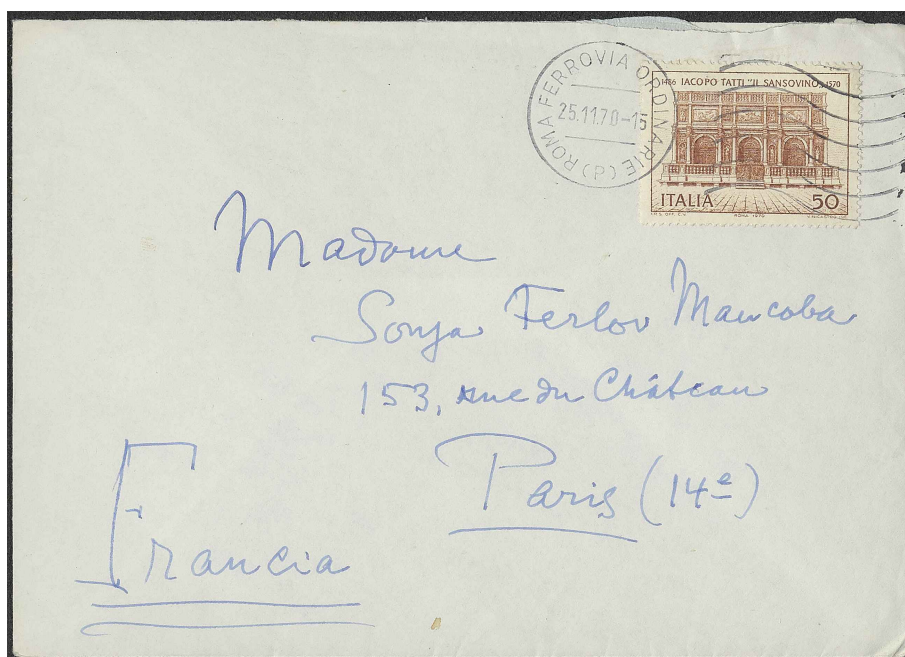
Ferlov Mancoba archive.translated
2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Knud Ferlov writes about Sonja Ferlov Mancoba's art that he does not understand and love it, and that it is the person he loves. He also writes that art is a force "that can strike a crack in the darkness we live in." He writes in response to a letter from Sonja, where she expressed that the wholeness of humanity was shattered by the dominance of technology and science. He encourages Sonja Ferlov Mancoba to create a cross sculpture and writes that she has already with her work "lived under the sign of the cross."translated 2025-02-07

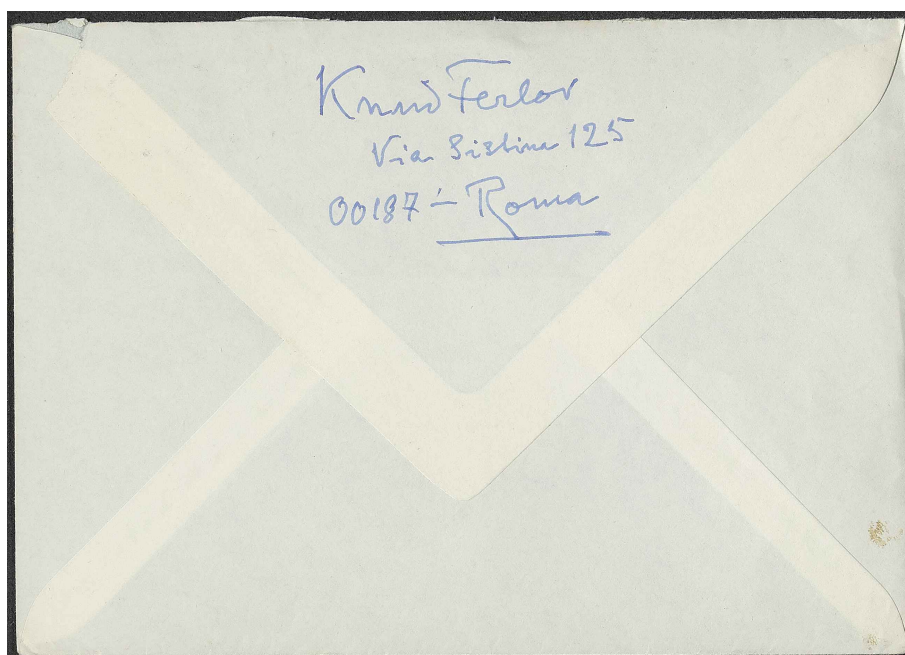
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1)

Rom den 24 nov. 70.

Min aller Kæreste Sonje,

Tak og tak for dit sidste Kære brev!
Jeg er saa ked af, at jeg ikke ganske
forstaaer din Skulptur og rigtig elsker
den. Men hvis jeg gjorde det, du elsker
jeg bare en billedhuggerinde, men det
er mennesket, jeg elsker i dig - og
i jer alle tre. Det er ikke Hingene
man bør elske, men den lidelses
vej man har gaaet med frejdigt
mod. Ogsaa Ross, hvis Kunst kun =
der Aar ^{og seer over} praedtyet, staar mig
saa nær - ogsaa i ham er det menne-
sket, der gik lidelses Aarvej
til dit sidste, som har min beem-
dring og Kærlighed - en Kærlighed,
som foer migere op. For den er en
naad. der kommer ovenfra. Bild dig
bare ikke ind, at jeg er en stærk
mand. Alk andet. Kun min Svagthed
giver mig styrke, naaden ovenfra,

2) ^{Som her givet mig} ~~Arten for~~ Guds sønne søn (trüene de
lumme, de iim verum, de deo vero) der
steg ned fra himlen og lærte os at lide,
som Han havde gjort det med over-
menneskelig styrke. - Du skriver, at
i din mening blev menneskelig helhed
blødt i stykker, da Aekintken og videns-
skaben blev enkradende - Kort sagt da
mennesket mente, at det kunde selv
^{ubekomlig} ~~og blinde~~ Gud nygge. Det tror jeg nu
ikke skete alene ved Renæssancen, det tror
jeg man været tilfaldet, lige siden Eva
fik Adam til at spise af Kundskabens
Ape. Men jeg tror ogsaa, at Kunsten
er en Kraft, der kan staa en
revne i det mørke, vi lever i,
Særlig i vor Tid, under den Satans
himmel, hvorunder vi lever, hvor
materielle interesser snart er
de eneste. Derfor siger jeg: Klum
bare pas med skulpturen. Stærk og
skar og giv aldrig op med at lide
under arbejdet. Lidt med tak til Gud.
For det tror jeg, at i alle mørket er

3) aldrig forlød, og naar vor sidste time
slaar, og selv de venner, der har elsket
os mest, naar forlød os, da er der
En, der bliver hos os, lysket paa
den Arange mig, den Kærlighed, som al
anden Kærlighed kun en et Maal om

Der falder mig en Tanke ind,
en barnlig Tanke. Men naar man
er maekt sig Noget op i alderen som
jeg, bliver man mere og mere
barn. Kunne du ikke have lytt
til i din Kunst at forferdige et
Kort. Du har jo selv med dit
arbejde levte under Korsets Teg
"Certe fidelis, inter omnes arbor
una mobilis". Man siger om Trapp-
pisterner, at de var forpligtede til i
livet at grave deres egen grav.
Der er en altfor trist Tanke. Og
jeg tror heller ^{ikke} det er rigtig. Om
Trappillerne ved jeg kun, at det var
den eneste orden, som ikke blev forjaget
fra Frankrig under Revolutionen. Selv
Robespierre turde ikke røre dem. Og hvor =

